

Tổng hợp về Anne

Triển lãm của
Trung tâm Anne Frank
tại Berlin

Văn bản tổng quan
triển lãm

Chào mừng!

Triển lãm này tưởng nhớ Anne Frank.

Cô là nạn nhân của nạn diệt chủng Holocaust.

Tất cả mọi người có thể tiếp cận triển lãm.

Triển lãm bao gồm 3 phần

Các câu hỏi thường gặp

được giải đáp tại khu vực lối vào.

Tại đó cung cấp thông tin về lịch sử của nơi này và công việc của Trung tâm Anne Frank.

Anne là ai?

Phần này kể về câu chuyện của Anne, gia đình và bạn bè của cô.

6 khu vực, mỗi khu vực thể hiện một giai đoạn cuộc đời.

Điều gì kết nối Anne với hiện tại?

Phần này xem xét ý nghĩa câu chuyện của cô ấy đối với hiện tại.

6 khu vực cung cấp các tiếp cận khác nhau.

Tại đây bạn có thể mở rộng triển lãm bằng những đóng góp của chính mình.

Holocaust là từ để chỉ sự tàn sát hàng triệu người của Đức Quốc xã.

Ví dụ:

Những người bị Đức Quốc xã bức hại là "Người Do Thái" hoặc "Người Di-gan". Từ Holocaust xuất phát từ tiếng Hy Lạp.

Nó có nghĩa đen là "bị đốt cháy hoàn toàn".

Có thể tiếp cận có nghĩa là:

Tất cả mọi người đều có thể đến xem và hiểu triển lãm này.

Những từ khó được gạch chân và giải thích.

Một số lời giải thích đứng ngay bên cạnh các văn bản triển lãm, tất cả các lời giải thích đều nằm trong một tập sách nhỏ để mang theo.

Anne là ai?

Annelies Marie Frank là một cô gái Do Thái.
Cô sinh năm 1929 tại Frankfurt am Main.
Gia đình gọi cô là »Anne«.
Họ rời Đức vào cuối năm 1933.
Bờ lý do:
Họ muốn thoát khỏi Đức Quốc xã.
Từ tháng 2 năm 1934 họ sống ở Hà Lan.
Năm 1942, họ trốn đi cùng 4 người bị bức hại khác.
Sau gần 2 năm họ bị phát hiện và bị bắt giữ.
Đức Quốc xã nhốt họ trong các trại tập trung. Chỉ có cha của Anne, ông Otto Frank, sống sót sau cuộc Shoah.
Anne viết nhật ký khi đang ẩn trốn. Sau khi qua đời, cô được cả thế giới biết đến thông qua cuốn nhật ký của mình.

*Do Thái có nghĩa là một phần của Đạo Do Thái.
Đạo Do Thái là một tín ngưỡng với nhiều truyền thống, triết lý và văn hóa khác nhau.
Người Do Thái sống theo Đức tin của họ khác nhau.
Đức Quốc xã sử dụng từ „Jude“ như một sự sỉ nhục.
Chúng dùng để mô tả những người mà chúng bức hại
Đối với Đức Quốc xã, việc những người mà chúng bức hại có coi mình là người Do Thái hay không, không thành vấn đề.*

*Đức Quốc xã là những thành viên thuộc „Đảng Công nhân Đức xã hội chủ nghĩa quốc gia“ (NSDAP) của Adolf Hitler.
Đảng này được thành lập năm 1919.
Đức Quốc xã nắm quyền ở Đức từ năm 1933 đến năm 1945.
Đức Quốc xã tuyên bố: Chúng có giá trị hơn những người khác và bị đe dọa bởi những người khác.
Bằng phán quyết này, chúng bức hại, lạm dụng và sát hại những người mà chúng tuyên bố là kẻ thù.
Trại tập trung: Viết tắt là »KZ«.
Từ năm 1933, Đức Quốc xã đã xây dựng những khu gọi là Trại tập trung*

*Trại tập trung: Viết tắt là »KZ«.
Từ năm 1933, Đức Quốc xã đã xây dựng những khu gọi là Trại tập trung
Tại đó chúng giam cầm những người mà chúng bức hại.
Những người bị giam cầm phải làm việc vất vả và bị đối xử tồi tệ.
Đức Quốc xã ngược đãi và sát hại nhiều tù nhân.
Từ năm 1941, Đức Quốc xã đã dựng trại để sát hại tù nhân ngay khi họ đến.
Những trại này được gọi là Trại Hủy diệt.*

*Shoah là từ chỉ vụ sát hại khoảng 6 triệu người bị Đức Quốc xã bức hại với lý do họ là người Do Thái.
Từ này là tiếng Do Thái và có nghĩa là "thảm họa".
Một từ khác để chỉ tội ác của Đức Quốc xã là »Holocaust«.*

Điều gì kết nối Anne với hiện tại?

Tên tuổi và hình ảnh của Anne Frank hiện nay được cả thế giới biết đến.

Hàng triệu người biết đến nhật ký của cô.

Nghiên cứu tiểu sử của Anne là một cách để đối mặt với nạn diệt chủng Holocaust, hiểu hiện tại và suy nghĩ về tương lai.

Có 6 khu vực:

Bạn có thể đọc và viết trong thư viện.

Có nhật ký của Anne và những người khác ở đây.

Trên sân khấu bạn có thể biểu diễn kịch và xem phim. Ở đây nhiều người khác nhau nói về cuộc sống của họ. Tại xưởng bạn có thể vẽ và sáng tạo. Các ký ức với nhiều hình thức khác nhau có thể thấy ở đây.

Trong kho lưu trữ, bạn có thể nghiên cứu và ghi lại. Tại đây bạn có thể xem các báo cáo về các vụ việc bài trừ Do Thái.

Bạn có thể tìm kiếm trên máy tính.

Bạn có thể gim suy nghĩ của riêng mình vào cây dạt dề của Anne.

Tiểu sử là một từ khác cho câu chuyện cuộc sống.

Tìm hiểu tiểu sử giúp bạn hiểu bối cảnh lịch sử dễ dàng hơn. Và cách mà con người hành động trong bối cảnh đó.

Bằng cách đó bạn cũng luôn đối mặt với tiểu sử của chính mình: với chính bản thân mình.

Holocaust là từ để chỉ sự tàn sát hàng triệu người của Đức Quốc xã. Ví dụ:

Những người bị Đức Quốc xã bức hại là "Người Do Thái" hoặc "Người Di-gan".

Từ Holocaust xuất phát từ tiếng Hy Lạp.

Nó có nghĩa đen là "bị đốt cháy hoàn toàn".

Bài trừ Do Thái là một từ khác để chỉ thù địch với Do Thái.

Nó có nghĩa là: Ai đó ghét người Do Thái.

Chủ nghĩa bài Do Thái có thể được thể hiện bằng lời nói hoặc hành động: như loại trừ, như xúc phạm, đe dọa hoặc như tấn công chống lại những người và các tổ chức được coi là người Do Thái.

Chủ nghĩa bài Do Thái cũng có thể nhằm chống lại Israel với tư cách là một quốc gia Do Thái.

Chủ nghĩa bài Do Thái có thể xuất phát từ các cá nhân, nhóm hoặc tổ chức.

Thời thơ ấu của Anne tại Đức năm 1929–1933

Margot Frank 3 tuổi. Cô bé rất vui mừng.
Vào ngày 12 tháng 6 năm 1929 cô có em gái.
Anne. Cả hai đều lớn lên trong một ngôi nhà xinh đẹp có vườn.
Các em có nhiều bạn bè ở khu vực hàng xóm.
Gia đình các em sống tại Frankfurt am Main.
Nhưng cha mẹ các em là ông bà Edith và Otto Frank lại rất lo lắng.
Năm 1929 cuộc khủng hoảng kinh tế toàn cầu nổ ra.
Cuộc khủng hoảng cũng ảnh hưởng đến ngân hàng gia đình họ.
Từ tháng giêng năm 1933 đảng bài trừ Do Thái đã lên nắm quyền.
Các thành viên được gọi là Đức Quốc xã.
Từ tháng 3 thị trường mới là một tên phát xít từ Frankfurt.
Ông bà Otto và Edith cảm thấy bị đe dọa.
Họ quyết định rời đất nước.
Năm 1934 họ bắt đầu cuộc sống mới cùng với các con gái của mình tại Hà Lan.

Khủng hoảng kinh tế có nghĩa là:

Đối với phần lớn các công ty, việc kinh doanh không còn giá trị nữa. Rất nhiều người do đó bị mất việc làm. Và không tìm được việc mới.

Do vậy họ có rất ít tiền.

Hoặc tiền bạc bỗng nhiên không còn giá trị nữa.

Năm 1929 điều đó xảy ra trên toàn thế giới

Bài trừ Do Thái là một từ khác để chỉ thù địch với Do thái.

Nó có nghĩa là: Ai đó ghét người Do thái.

Chủ nghĩa bài Do Thái có thể được thể hiện bằng lời nói hoặc hành động:

như loại trừ, như xúc phạm, đe dọa hoặc như tấn công chống lại những người và các tổ chức được coi là người Do Thái.

Chủ nghĩa bài Do Thái cũng có thể nhằm chống lại Israel với tư cách là một quốc gia Do Thái.

Chủ nghĩa bài Do Thái có thể xuất phát từ các cá nhân, nhóm hoặc tổ chức.

Nhà ở mới của Anne tại Hà Lan 1933–1940

Bà Edith tìm được một căn hộ tại Amsterdam cho gia đình. Margot và Anne đi học. Họ học tiếng Hà Lan nhanh chóng. Bà Edith đảm nhận công việc gia đình. Ông Otto làm việc rất nhiều ở công ty mới. Tuy nhiên việc kinh doanh không suôn sẻ. Họ cố gắng di cư sang Anh hoặc Mỹ. Cha mẹ của Anne lo lắng cho người thân của bà Edith ở Đức. Đức Quốc xã ngày càng thông qua nhiều luật chống Do Thái ở đó. Bà của Anne, Rosa và cùng các chú Julius và Walter sống sót sau cuộc tàn sát tháng 11 năm 1938. Họ trốn khỏi nước Đức. Ngày 1 tháng 9 năm 1939, quân Đức tấn công Ba Lan. Chiến tranh thế giới thứ hai bắt đầu. Ông bà Edith và Otto tự hỏi: Đức Quốc xã cũng sẽ tấn công Hà Lan?

Luật chống Do Thái là luật nhằm mục đích phân biệt đối xử, tước quyền công dân và bức hại những người là người Do Thái.

Cuộc tàn sát tháng 11 năm 1938 là tên được đặt cho các cuộc tấn công của Đức Quốc xã nhằm vào người Do Thái vào đêm ngày 9 rạng ngày 10 tháng 11 năm 1938 (còn được gọi là “Đêm pha lê”) và những ngày tiếp theo. Từ “pogrom” xuất phát từ tiếng Nga và có nghĩa là “sự hủy diệt”.

Đức Quốc xã bắt giữ 30.000 người và giết hại khoảng 400 người. Chúng phá hủy các cơ sở của người Do Thái và hơn 1.400 giáo đường Do Thái.

Chiến tranh thế giới thứ hai là tên được đặt cho cuộc chiến tranh do Đức và các nước đồng minh tiến hành trên toàn thế giới từ năm 1939 đến năm 1945. Chiến tranh bắt đầu bằng cuộc tấn công của Đức vào Ba Lan. Đức Quốc xã tiến hành một cuộc chiến tranh diệt chủng.

Nó có nghĩa là: Đức Quốc xã muốn tiêu diệt hoàn toàn một phần nhân loại.

Cuộc sống của Anne gặp nguy hiểm 1940–1942

Vào ngày 10 tháng 5 năm 1940, nỗi sợ hãi lớn nhất của ông bà Otto và Edith đã trở thành sự thật:

Quân Đức xâm chiếm Hà Lan. Cũng tại đây, Đức

Quốc xã đã thông qua luật chống Do Thái. Vào

tháng 1 năm 1941, tất cả người Do Thái phải trình

địa chỉ của mình cho Đức Quốc xã.

Vào tháng 6, Đức Quốc xã đã bắt giữ hơn 300 người

đàn ông Do Thái ở Amsterdam.

Chúng nhốt họ trong các trại tập trung.

Trong số đó có những người quen của gia đình họ

Frank. Đức Quốc xã cấm trẻ em Do Thái theo học

tại các trường công.

Sau kỳ nghỉ hè, Margot và Anne phải nghỉ học.

Vào ngày 12 tháng 6 năm 1942, sinh nhật thứ 13,

Anne bắt đầu viết nhật ký. Vào một ngày chủ nhật

của tháng 7, Margot, giống như nhiều người khác,

nhận được cuộc gọi từ Đức Quốc xã. Cô phải đăng

ký tham gia lao động cưỡng bức ở Đức.

Cha mẹ Anne lo sợ cho tính mạng của Margot.

Nhưng họ có một kế hoạch.

Lao động cưỡng bức rất quan trọng đối với cuộc chiến tranh của Đức Quốc xã: Hơn 12 triệu người lớn và trẻ em ở Đức và các quốc gia bị chiếm đóng phải làm việc vất vả cho chúng.

Họ không được ăn đủ và nhận được rất ít hoặc không có tiền công.

Nhiều người bị bệnh hoặc tử vong do công việc.

Thời gian Anne ẩn trốn 1942–1944

Sáng ngày 6 tháng 7 năm 1942, gia đình họ Frank đi trốn.

Cha mẹ Anne đã trang bị một căn hộ ở tòa nhà phía sau công ty của ông Otto.

Những nhân viên thân cận nhất của ông sẵn sàng giúp đỡ.

Đức Quốc xã truy lùng tất cả những người chưa đăng ký lao động cưỡng bức. Chúng bắt họ và đưa họ đến trại trung chuyển Westerbork.

Từ đó, đợt trục xuất thứ nhất sang Đông Âu bắt đầu vào ngày 15 tháng 7.

Trước đó 2 ngày, gia đình van Pels cũng đến trú ẩn trong ngôi nhà phía sau.

Vào tháng 11, các gia đình đã tiếp nhận thêm một người bị bức hại khác: Fritz Pfeffer. 8 người này đã cùng nhau chung sống trong một không gian nhỏ trong vòng hơn 2 năm.

Họ sống trong điều kiện tồi tệ và thường xuyên lo sợ bị phát hiện và trục xuất.

Nhưng thất bại của quân Đức ở Stalingrad đã mang lại cho họ lòng can đảm.

Và vào năm 1944, quân đội Đồng minh đổ bộ vào miền bắc nước Pháp.

Sự giải phóng tiến gần.

Trại trung chuyển Westerbork được chính phủ Hà Lan xây dựng vào năm 1939 làm trại dành cho người tị nạn Do Thái.

Từ tháng 7 năm 1942, Đức Quốc xã đã sử dụng nơi đây làm trại tập trung.

Chúng gọi trại này là "trại trung chuyển liên quan cảnh sát" và nhốt những người bị chúng bức hại ở đó.

Đức Quốc xã đã trục xuất các tù nhân từ đây đến Đông Âu trên tổng số 93 chuyến tàu.

Trục xuất là việc vận chuyển người đến những nơi khác do nhà nước tổ chức.

Đức Quốc xã trục xuất những người mà chúng tuyên bố là kẻ thù ở các trại tập trung và trại hủy diệt.

Đồng minh là một từ khác để chỉ các đối tác liên minh. Ý nghĩa ở đây là các quốc gia, các nước đã cùng nhau chiến đấu chống lại Đức Quốc xã.

6 tháng cuối đời Anne 1944 – 1945

Vào ngày 4 tháng 8 năm 1944, 8 người bị phát hiện trong ngôi nhà phía sau.

Có lẽ ai đó đã phản bội họ.

Đức Quốc xã có vũ trang tiến vào nơi ẩn trốn.

Chúng bắt giữ và trục xuất 8 người bị bức hại cùng 2 người giúp đỡ họ. Miep và Bep tìm thấy nhật ký của Anne. Miep giữ nó.

8 tù nhân phải tháo pin ở Westerbork.

Vào ngày 3 tháng 9 năm 1944, Đức Quốc xã nhốt họ trong khoang chở gia súc.

Hành trình kéo dài 3 ngày 3 đêm.

Chuyến tàu cuối cùng dừng ở Auschwitz-Birkenau vào ban đêm.

Đức Quốc xã chia những người bị trục xuất thành phụ nữ và đàn ông.

Margot và Anne ban đầu ở với mẹ Edith.

Vào cuối tháng 10, Đức Quốc xã lại trục xuất hai chị em.

Họ bị đưa bằng tàu hỏa đến Bergen-Belsen. Họ cũng phải chịu đựng những điều kiện khủng khiếp trong trại tập trung này. Họ tin rằng cha mẹ của họ không còn sống nữa.

Vào mùa đông họ mắc sốt thương hàn.

Anne qua đời ngay sau Margot vào tháng 2 năm 1945.

Auschwitz là trại tập trung và hủy diệt lớn nhất của Đức. Nó đã tồn tại ở Ba Lan bị chiếm đóng từ năm 1940.

Một phần của trại được gọi là »Birkenau«.

Hầu hết mọi người ở đó đều bị giết trong phòng hơi ngạt ngay khi đến nơi.

Đức Quốc xã đã sát hại hơn 1,1 triệu người ở Auschwitz, hầu hết trong số họ trong phòng hơi ngạt.

Bergen-Belsen là trại tập trung nằm giữa Hamburg và Hanover.

Nó đã tồn tại từ tháng 4 năm 1943.

Từ cuối năm 1944, Bergen-Belsen trở thành đích đến của trục xuất từ các trại tập trung khác.

Đức Quốc xã đã sát hại tổng cộng hơn 52.000 người ở đây.

Nhiều tù nhân chết vì bệnh tật, đói khát hoặc bị nhân viên trại giết chết.

Sốt thương hàn là một bệnh truyền nhiễm. Sốt thương hàn gây đau đầu dữ dội, phát ban, táo bón và sốt cao. Trong điều kiện ở trại tập trung, căn bệnh này lây lan nhanh chóng và gây tử vong cho nhiều tù nhân.

Sự trở lại của ông Otto và nhật ký của Anne 1945–1947

Ngày 27 tháng 1 năm 1945, Hồng quân giải phóng Auschwitz.

Ông Otto vẫn còn sống.

Ông không biết gì về số phận của gia đình mình.

Việc trở lại Hà Lan của ông mất vài tháng.

Bởi vì chiến tranh vẫn chưa kết thúc.

Ông đi cùng với những người sống sót khác.

Rosa de Winter-Levy kể cho ông nghe về cái chết của bà Edith.

Ngày 3 tháng 6 năm 1945 ông trở lại Amsterdam.

Ông Otto làm mọi cách để tìm con gái mình.

Vào tháng 7 ông được biết:

Anne và Margot đã không sống sót.

Miep đưa cho ông cuốn nhật ký của Anne.

Trong đó ông Otto thấy:

Anne muốn xuất bản ghi chép của mình.

Ông thực hiện mong muốn của cô:

Năm 1947, một cuốn sách được xuất bản với tựa đề “Het Achterhuis” (Ngôi nhà bí ẩn).

Hồng quân là tên gọi của những người lính Liên Xô.

Liên Xô là một phần của quân Đồng minh và đóng vai trò quan trọng trong chiến thắng quân sự trước Đức Quốc xã.

Hồng quân cũng chịu tổn thất lớn nhất trong Thế chiến thứ hai:

Trong số khoảng 34 triệu binh sĩ, hơn 8,5 triệu người đã tử vong.

Đức Quốc xã đã sát hại thêm 3 triệu binh sĩ khác khi họ còn là tù nhân chiến tranh ở Đức.

Thư viện

Tại sao nhật ký lại quan trọng?

Nhiều người ghi lại những gì họ trải nghiệm, suy nghĩ và cảm nhận. Một số viết điều này trong nhật ký. Hầu hết nhật ký đều được giữ bí mật. Một số khác được xuất bản.

Đọc nhật ký giúp hiểu được quá khứ. Anne viết nhật ký vì cô thiếu một người bạn tốt. Viết lách giúp cô đối phó tốt hơn khi ẩn trốn Margot cũng có một cuốn nhật ký nhưng bị thất lạc. Nhật ký của Anne hiện đã được toàn thế giới biết đến. Điều mà nhiều người không biết: Anne đã viết nhiều văn bản khác nhau. Và cô ấy đã sửa lại các mục nhật ký của mình để xuất bản. Cô đã bắt đầu việc đó ngay trước khi bị bắt. Ông Otto tập hợp bản văn từ nhật ký của Anne và phiên bản sửa đổi của cô. Ông đã xuất bản nó thành sách vào năm 1947.

Phiên bản là một từ khác của »ấn bản«.

Sân khấu

Ai quyết định tôi là ai?

Câu hỏi này không dễ trả lời. Nhưng nó ảnh hưởng đến tất cả mọi người, ngày nay và thời trước.

Trong nhật ký của mình, Anne viết về bản thân: Cô ấy là một phụ nữ trẻ tự tin và muốn trở thành một nhà văn.

Cô ấy cũng là một người Do Thái không quốc tịch, muốn là người Hà Lan. Anne thích thử sức với những vai diễn mới trên sân khấu ở trường tiểu học.

Cô tự gọi mình là »một mớ mâu thuẫn«. Bằng cách đó ý cô muốn thể hiện là:

Cô ấy hời hợt và vui tính khi ở cùng mọi người, nhưng lại nghiêm túc và trầm ngâm khi ở một mình. Đối với Đức Quốc xã, Anne chỉ là một: Do Thái.

Chủ nghĩa bài Do Thái, phân biệt chủng tộc và phân biệt đối xử vẫn tồn tại cho đến ngày nay. Những người bị ảnh hưởng có thể báo cáo những gì họ đã trải qua.

Và cảm giác đó như thế nào.

Mọi người đều có thể liên hệ với các tổ chức hoạt động chống lại sự phân biệt đối xử.

Vô quốc tịch là những người không có hộ chiếu được công nhận. Một người có thể trở thành người không quốc tịch thông qua việc ra quốc tịch, trục xuất hoặc giải thể một quốc gia. Vào tháng 11 năm 1941, Đức Quốc xã đã thu hồi quyền công dân của tất cả người Do Thái sống bên ngoài nước Đức.

Phân biệt chủng tộc khẳng định sự khác biệt giữa con người với nhau để biện minh cho sự đối xử bất bình đẳng.

Những kẻ phân biệt chủng tộc chia con người thành hai nhóm: chúng ta và »những người khác«.

Để phân loại, chúng sử dụng các đặc điểm thực tế và tưởng tượng, chẳng hạn như nguồn gốc, màu da, tôn giáo hoặc ngôn ngữ. Phân biệt chủng tộc đã tồn tại từ rất lâu: Người »da trắng« dùng chủ nghĩa phân biệt chủng tộc để biện minh cho việc bắt làm nô lệ và bóc lột người "da đen".

Những người bị ảnh hưởng bởi sự phân biệt chủng tộc ngày nay phải đối mặt với nó hàng ngày: trong sự tương tác của họ với người khác, cũng như trong các cơ cấu và thể chế.

Phân biệt đối xử có nghĩa là đặt con người vào thế bất lợi.

Ví dụ vì:

Tuổi tác, giới tính, nguồn gốc, màu da, khuyết tật, khuynh hướng tình dục, tầng lớp hoặc tôn giáo.

Những đặc điểm này có thể đúng hoặc chỉ được giả định.

Hầu hết những người gặp bất lợi vì một số đặc điểm.

Vì thế bất lợi càng tăng thêm.

Xưởng

Lễ kỷ niệm như thế nào?

Tưởng niệm là một cách để đối phó với quá khứ. Thường thì đó là việc thừa nhận đau khổ. Và để xác nhận: Lịch sử là quan trọng.

Có rất nhiều di tích tưởng niệm ở nơi công cộng. Quan trọng là thấy ở đâu.

Di tích ghi nhớ về điều không nên quên. Cũng như về Anne và sự sát hại cô ấy được ghi nhớ: Thông qua di tích tưởng niệm ở nơi sinh sống của cô. Và bằng cách đặt tên cho trường học, đường phố và quảng trường.

Những câu hỏi này giúp hiểu được một di tích tưởng niệm:

- Di tích ghi nhớ điều gì?
- Khi nào đã được khởi công?
- Ai đã khởi xưởng?
- Nó ảnh hưởng đến người xem như thế nào?
Tưởng niệm bị tranh cãi về chính trị. Con người tranh luận công khai điều này: Cần ghi nhớ điều gì? Và: Điều gì không cần?

Di tích tưởng niệm hướng về quá khứ.

Chúng có hình thức khác nhau.

Di tích tưởng niệm chẳng hạn như:

Bia, tượng đài, tác phẩm điêu khắc.

Lưu trữ

Bài trừ Do Thái biểu hiện như thế nào?

Bài trừ Do Thái là một từ khác để chỉ thù địch với Do thái.

Nó vẫn biểu hiện dưới nhiều hình thức khác nhau cho đến ngày nay: như một mối đe dọa bằng ngôn ngữ và thể chất, như sự phá hoại tài sản hoặc như bạo lực cực độ. Chiến tranh kết thúc không có nghĩa là chấm dứt thái độ bài trừ Do Thái.

Sau năm 1945, rất ít kẻ Đức Quốc xã bị kết án.

Nhiều người đang quay lại với công việc cũ của họ.

Ví dụ:

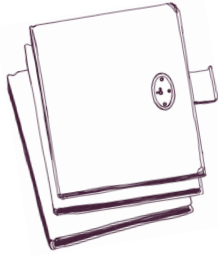
trong trường học, chính trị, y học, tư pháp và cảnh sát.

Nhật ký của Anne cũng là mục tiêu tấn công cho đến ngày nay.

Đức Quốc xã tuyên bố: Đó là một sự giả mạo.

Ông Otto Frank đã đưa ra tòa án pháp lý chống lại điều này. Trong các vụ xử lý các nhà khoa học đã xác nhận: Nhật ký của Anne là có thật.

Bất cứ ai gặp phải các vụ việc bài trừ Do Thái đều có thể báo cáo vụ việc. Điều này rất quan trọng để thực hiện hành động chống lại sự bài trừ Do Thái.

**»Tổng hợp về Anne«
Triển lãm của Trung tâm Anne Frank
tại Berlin**

Giờ mở cửa:
Thứ ba đến Chủ nhật từ 10 đến 18 giờ

Rosenthaler Str. 39, 10178 Berlin
Lối vào Tòa thứ nhất bên phải, tầng 2,
Có thang máy

Khả năng tiếp cận:

Điện thoại: 030 288 86 56 00
www.annefrank.de

 annefrankzentrum

 annefrankzentrum

 allesüberanne

Triển lãm được thực hiện với sự tài trợ từ:

Die Beauftragte der Bundesregierung
für Kultur und Medien

Senatsverwaltung
für Justiz, Verbraucherschutz
und Antidiskriminierung

Das Landesprogramm